

HODOSSY GYULA

A vízi szellő

*„A vízi szellő, az én barátom.”
(Noétól)*

Elmennék!
Nem, mert muszáj, csak úgy, céltalanul.
Mint amikor a pitypang megérett magját felkapja a szél.
Lebegni szeretnék, kiszolgáltatva a világnak,
Döntsön Ő, kit érdekel!

A barázdabillegető fészket épít, tudja a feladatát,
én meg vonatfütyt hallok, mert valamit üzen, hív.
Mennék!
A kóbor kutya megsajnál, ahogy fürkészem a határt.
Hol van már az a szellő, amely visz, visz innét tovább.
Görcsbe rándulnak az izmok, nem mintha akarnám,
egyre nehezebbnek érzem magam, hogy szálljak így?

Mint a sivatagban eltévedt vándor, ahogy meglátja
távolban a vélt vizet, sóvárgok,
s nem tudom, a vízi szellő milyen megoldást kínál?

